פָעָלִים

הקדמה

הפעלים במשפט כוללים בתוכם התיחסות ל- מי הפעולה מיוחסת וגם לזמן שבו הפעולה התבצעה. לדוגמא במילה : הלכתי , כלול זמן עבר ומבצע הפעולה הוא אני.

מהם זמני הפועל?

כאשר אנחנו משתמשים בפועל, אנחנו תמיד מספרים **מתי** קרתה או תקרה הפעולה.

בדיוק בשביל זה קיימים שלושה **זמנים** עיקריים:

דוגמא	מתי זה קורה ?	הזמן
אתמול אני כתבתי סיפור	קרה כבר	עבר
עכשיו אני כותב במחברת	קורה עכשיו	הווה
מחר אני אכתוב מכתב	יקרה בהמשך	עתיד

מהם הגופים?

כשאנחנו אומרים משפטים, אנחנו תמיד מדברים על מישהו שעושה פעולה – זה יכול להיות אני אתה, הוא אנחנו ועוד. לזה קוראים "גוף הפועל – "מי עושה את הפעולה.

יש שמונה גופים בעברית (אבל קל לזכור כי הם מחולקים לפי יחיד/רבים וזכר/נקבה):

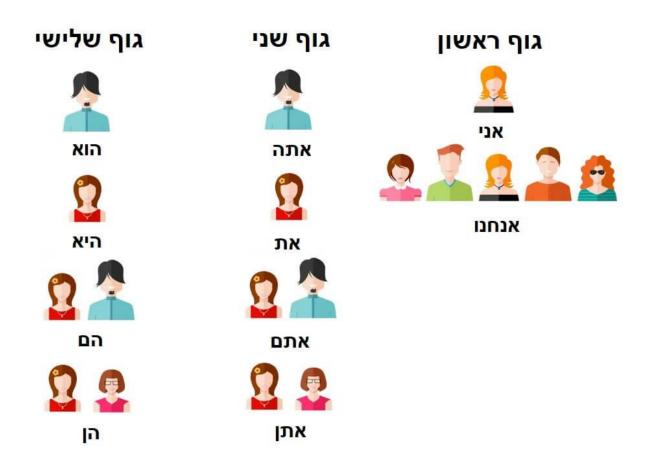
דוגמא	מדובר על	גוף	קבוצת
			הגוף
אני הולך לבית הספר	עצמי יחיד	אני	גוף ראשון
אנחנו משחקים כדורסל	קבוצת אנשים שכוללת גם את עצמי	אנחנו	גוף ראשון
אתה שותה מיץ	בן שנמצא איתנו (פנים אל פנים או בטלפון)	אתה	גוף שני
את משחקת טאקי	בת שנמצאת איתנו (פנים אל פנים או בטלפון)	את	גוף שני
אתם לומדים עברית	קבוצת בנים או קבוצה מעורבת שנמצאים	אתם	גוף שני
	איתנו או שומעים אותנו.		
אתן רצות בחצר	קבוצת בנות שנמצאות איתנו או שומעות	אתן	גוף שני
	אותנו.		
הוא מצייר בחוג לאמנות	בן שלא נוכח איתנו בשיחה כרגע	הוא	גוף שלישי
היא כותבת מכתב	בת שלא נוכחת איתנו בשיחה כרגע	היא	גוף שלישי
הם קופצים בשיעורי ספורט	כמה בנים או קבוצה מעורבת שלא נוכחים	הם	גוף שלישי
	איתנו בשיחה כרגע.		
הן קוראות ספר מעניין.	כמה בנות שלא נוכחות איתנו בשיחה כרגע.	הן	גוף שלישי

קבוצת הגוף:

גוף ראשון כולל : אני , אנחנו

גוף שני כולל : אתה , את, אתם , אתן

. גוף שלישי כולול : הוא , היא , הם , הן

חוקי הטיית הפועל

בהטיית פעלים יש חוקים. החוקים מתבטאים בתחיליות או סיומות במילת הפועל. הטבלה הבאה מרכזת את כל חוקי הטיית הפועל. החוקיות בפועל מסומנת בכתום מודגש.

עתיד	הווה	עבר	מדובר על	הגוף	קבוצת
					הגוף
אָכְתּב	(פֿוֹתֵב /	כַּתַבְתִּ <mark>י</mark>	עצמי	אני	גוף
	دَاشڅ <mark>لا</mark>				ראשון
נֹלּעִב	כּוֹתְבִים	כַּעַב <mark>ְנוּ</mark>	קבוצה שכוללת גם	אנחנו	גוף
			אותי		ראשון
עַּכְתּב	כּוֹתֵב	בָּתַבְּ <mark>תְּ</mark>	בן שנמצא איתנו	אתה	גוף שני
			בשיחה		
<u>ת</u> ּלְתְבִי	دَاشڅ <mark>رر</mark>	ڎؚٛٮٙڂ <mark>۬ٮ</mark> ڬ	בת שנמצאת איתנו	את	גוף שני
			בשיחה		
עַלמָבוּ	כּוֹתְבִים	בָּתַב ְתָם	קבוצת בנים או	אתם	גוף שני
			קבוצה מעורבת		
			שנמצאים איתנו		
			בשיחה.		
ע ֹלעִלְנָה	כּוֹתְב וֹת	ۈتىخ <mark>ش</mark> ا	קבוצת בנות	אתן	גוף שני
			שנמצאות איתנו		
			בשיחה.		
בְּרְּנֹב [ּ]	פוֹתֵב	פֿעב	בן שלא נוכח	הוא	גוף
			בשיחה		שלישי
ייַלעּנב ייַלעּנב	دَاشڅ <mark>لا</mark>	כַּתְבָ <mark>ה</mark>	בת שלא נוכחת	היא	גוף
			בשיחה		שלישי
יִכְתְּב וּ	כּוֹתְבִים	ַּלֶב וּ	קבוצת בנים או	הם	גוף
			קבוצה מעורבת		שלישי
			שלא נוכחים		
			בשיחה.		
<mark>ע</mark> ַכְתֹבְ <mark>נָה</mark>	כּוֹתְב וֹת	ּלַבּרּ	קבוצת בנות שלא	הן	גוף
			נוכחות בשיחה.		שלישי

סיכום:

למה הכוונה בחוקים ? חוקים תמיד מתקיימים. זאת אומרת שגם אם ננסה לייצר את כל הטיות הפועל: ע.ב.ד או פועל אחר שנבחר, נראה שוב את אותן אותיות תחיליות או סיומות כמו שמודגם בטבלה למעלה. למשל, בגוף שני אתן, הטיית הפועל ע.ב.ד, נראית כך:

עתיד	הווה	עבר	מדובר על	הגוף	קבוצת
					הגוף
תַּעֲבׂדְ <mark>נָה</mark>	עוֹבְדוֹ <mark>ת</mark>	א ֲ בַדְתָּן	קבוצת בנות	אתן	גוף שני
			שנמצאות איתנו		
			בשיחה.		

לא תמיד יש תחילית או סיומת אופיינית. למשל בגוף ראשון יחיד, אני , בצורת הזכר "כותב" , אין לנו סיומת או תחילית אופיינית. במקרים כאלה פשוט צריך לזכור את הטיית הפועל כמו שמודגם.